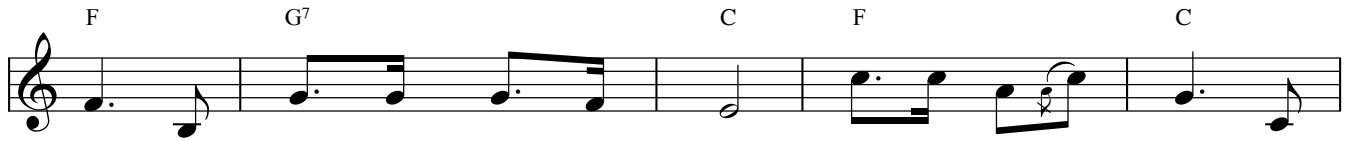

Trở Về Quê Xưa

Viễn Xứ

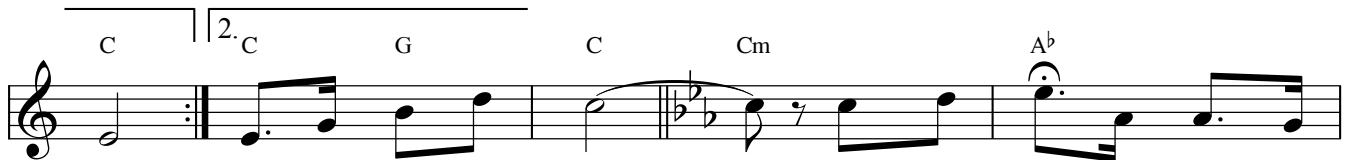
1. Tôi mơ về quê xưa cánh diều nâng gió lên trời. Đồng xanh say hương lúa
Tôi mơ về quê xưa mái chèo khua nước ven bờ. Dòng sông miền man sóng
2. Tôi trở về quê xưa trong chiều đông giá mịt mù. Hàng cây trở vợ hiu
Tôi trở về quê xưa đâu còn tiếng hát câu hò. Người anh trai tôi yêu

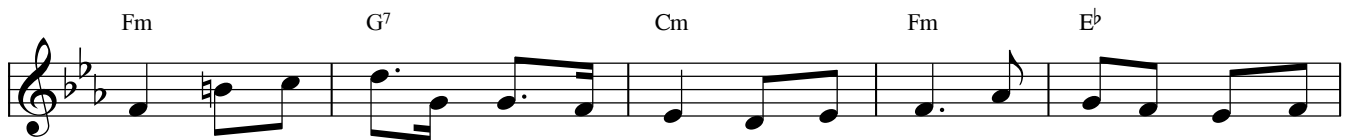
mới vạt nắng chiếu xuống nơi nơi. Tôi mơ về quê nhà đây
vỗ từng lớp lớp lánh trắng mơ. Tôi mơ về quê nhà niềm
hắt giọt nắng đã tắt khi nao. Tôi trở về quê nhà lặng
quý giờ đã vĩnh viễn ra đi. Tôi trở về quê nhà lòng

tiếng nói của hồn thơ vẫn ca dao duyên dáng, lú lo cùng tiếng hát câu
nhớ chất chứa đầy với mẹ tôi đang trông ngóng, đón con ...
lẽ thồn thức hồn tôi mẹ tôi nay đã khuất, đã xa rồi giây phút xum
trống vắng nỗi sầu thương lệ lăn trên khóe mắt, ôi cuộc ...

hò. về thỏa nỗi nhớ mong. ĐK: Quê hương hỡi! Nỗi nhớ muôn
vây. đời biệt ly vẫn vương.

trùng. Tôi ôm lấy giữ mãi trong lòng, giục hồn tôi thiết tha kỷ niệm yêu

dấu. Quê hương hỡi! Đó chính mẹ hiền. Cho con chút nắng ấm cuộc

đời, đời muôn phương biết trôi dạt nơi nào.